Broj 18. Pula, u utorak dne 16. aprila 1907. God. XL.

Oglasi, pripošlana itd. naju i računaju se na temelju ličnog cienika ili po dogovoru.

Dopisi za predbrojbu, oglase itd. šalju se naputnicom ili položnicom pošt. štedionice u Beču ili administraciju lista u Pulu.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.

Tko list na vrieme ne primi, neka to javi odpravničtvu u otvorenom pismu, za koji se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše „Reklamacija".

Čekovnog računa br. 847·849

Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a neslogom sve pokvari". Narodna poslovica.

Izlazi svakog utorka i petka o podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju, nepodpisani ne tiskaju se, nefrankirani ne primaju.

Predplata sa poštarinom stoji: 10 K u obće, 5 K za seljake na godinu, ili K 5—, odn. K 2·50 na pol godine.

Izvan carevine više poštarine.

Plaća i utužuje se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h., za stali 20 h., koli u Puli, toli izvan lista.

Uredničtvo i uprava nalazi se u »Tiskari Laginja i dr. prije J. Krmpotić i dr.« (Via Giulia br. 1), kamo neka se naslovljuju sva pisma i predplate.

Odgovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskare Laginja i dr. prije J. Krmpotić i dr. u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu (Via Crodera br. 1, II. kat).

Izborni pokret.

Iz obćine Poreča piše na-a prijatelj. Na našoj obćini nije se moglo doći do prepisa izbornih listina, jer nam staviše protivnici svakojakih neprilika; naši su se prvaci obratili na kotarsko poglavarstvo i na namjestničtvo, te se je moglo samo djelomične pregledati te listine.

Jedan naš rodoljub iz okolice pošao je na občinsko glavarstvo i ponio sobom 5 reklamacija, koje podade občinskomu činovniku Hrastu (po njegovu Chrastu, rodom iz Opritaljšćine) koji mu vrati reklamacije jer sastavljeno u hrvatskom jeziku. Našao je izliku, da on ne pozna ljude ni njihovu dobu jer da neima župničke svjedočbe. Naš čovjek mu pametno opazi, da bi reklamacije primio i bez svjedočbe jer da pozna Juraja S. koji je na občini jako dobro poznat, ali pošto su hrvatske i za Hrvate, neće da ih primi. Hoćeš, nećeš, morao je po svjedočbe, koje je župnik težkim srcem izdati morao. Vrativ se na občinu, nadje tamo trojicu kapitaša iz Tara, koji su takodjer donesli reklamacije ali bez podpisa i pečata župničkog; ove bijahu bez prigovora primljene, našto odgovori naš čovjek občinskomu činovniku: zašto rabi dvojaku mjeru, jednu za Talijane a drugu za Hrvate, koji se izpriča tim, da neće ni talijanskih primiti. Naše reklamacije, valjano sastavljene primio je konačno rekav našemu čovjeku: stavite ih na stol i s Bogom. Nu naš rodoljub se tim nehtjede zadovoljiti, već odgovori činovniku: pošto ste Vi zahtjevali potvrdu od župnika, tražim i ja od Vas, da mi dadete potvrdu, da ste reklamacije primili. Ovaj srdit, napiše svjedočbu i pruži ju čovjeku uz nepristojnu opazku, na što mu naš čovjek odgovori: liepa Vam hvala i do vidjenja dne 14 maja — puk ode svojim putem.

* * *

Iz istoga kotara pišu nam, da su se dala porečka gospoda na lov na izborniko vozikajuć se kočijama od sela do sela kano i cigani. Toj gospodi poručujemo, da imamo na prodaju hvala Bogu i janjaca i volova, ali ljudskoga mesa naći će malo zdravoga za prodaju. Prošloga čedna bijahu ne daleko Poreča dva puta kočijama kod g. M. R. ali neka se paze svi skupa, jer ćemo na svietlo s imenima bez svakokog obzira.

* * *

Iz Koparščine pišu nam: Prvi izborni kotar Istre (takozvani talijanski) imati će 20.500 izbornika. U ovom kotaru biraju — kako je poznato — stanovnici sudbenih kotara Piran i Buje te stanovnici mjestnih obćina Kopar i Milje.

U ovom izbornom kotaru biti će — kako se čuje — najžešća izborna borba u čitavoj Istri, jer će u tu borbu stupiti svet političkih stranaka svaka sa svojim podloženikom ili kandidatom. Obćenito se računa, da će pristupiti na biralište od 20.500 izbornika, njih okolo 8.000. Od njih imalo bi odpasti na kandidata Istarske kamore t. j. na *Bennati-a* okolo 3.000 glasova, na kandidata talijansko kršćansko socijalne stranke — *Spadara* okolo 1800 glasova, na kandidata naše narodne stranke župnika dekana i zem. zastupnika *Josipa Kompare* okolo 1400 glasova; na kandidata talijanske agrarne stranke odvjetnika *Gambini-a* okolo 1600 glasova i konačno na kandidata socijalno-demokratičke stranke dr.a *Ritossu* okolo 1200 glasova.

Obistini li se ovo posve probitačno proročanstvo, tada bi imalo doći u ovom izbornom kotaru svakako do užeg izbora izmedju dvojice od 5 spomenutih kandidata. Težko je već sada kazati koja će biti ta *sretna* dvojica, što je za sada nezgredno važnosti. Važno je za nas da spravimo na biralište što veći broj izbornika i da i tim pokažemo množtvo našega naroda u tom izbornom kotaru, množtvo, koje bi imalo biti žrtvovano talijanskoj istarskoj kamori.

Talijanski kršćanski socijalisti rade marljivo u ovom kotaru za svoga predloženika, što je posve u redu kad to rade i dok to rade medju talijanskim pučanstvom izbornoga kotara. Nu nit je pravedno, nit je kršćanski ono što oni rade medju našim pučanstvom t. j. medju Slovenci i Hrvati onog i drugih kotara. Nije pravo, nije kršćanski, što ljudi mutiti i smućivati naše izbornike za svoga kandidata, pa bio on i kršćanski socijalist, ali je i ostaje *talijanski* kršćanski socijalist — dočim imaju naši izbornici baš u tom kotaru svoga, narodnoga kandidata, koji je bar toliki kršćanski socijalist koliki je svjetovnjak *Spadaro*. Talijanski kršćanski socijalci neka slobodno nagovaraju i agitiraju medju Talijanima za svoga kandidata, ali naše pučanstvo neka puste u miru kao što puščamo i mi njihovo. Mi neidemo agitirati za našega kandidata ni u Kopar ni u Piran ni u Buje, premda imade i u tih gradovih našega življa (koji će sami učiniti svoju dužnost) — pa imademo pravo zahtjevati od Talijana — kršćana, da se i oni tako vladaju prema nami. Takovo načelo je nesamo pošteno i pravedno, već takodjer i kršćansko.

U tom obziru opetujemo ono, što smo onomadne kazali: Svakomu svoje — a što komu Bog dade.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Izborni pogovori. Prošle nedjelje imali smo na Puljštini izborne pogovore u Loboriki, Muntiću, Kavranu, Alturi i Stinjanu. Usprkos ružnom vremenu razišli se naši junaci svaki u odredjeno mjesto i učinili svoju narodnu dužnost. U Kavranu i Muntiću, a osobito pak u Alturi razvili se krasni sastanci i narod je pomnjivo i s ljubavi slušao dobre nauke govornika.

U opće se opaža, da se narod zanima za izbore i želi viditi i čuti med sobom svoje prvake, a medjutim svi se pripravljaju da već jednom stresu jaram talijanske kamore.

Prva skupština — prvi triumf.

Prošlog četvrtka za 7 sati u večer bila je urečena skupština izbornika grada Pule kao prva u dugem nizu onih, što će jih prilikom predstojećih izbora za Beč držati hrvatska pučka stranka u izbornom kotaru Pula — Lošinj mali — Osor.

Skupština je bila namjenjena samo gradskim izbornicima Pule. Ljudi — sami izbornici — počeli dolaziti već u 6½ sati a u 7 bila je već prostrana dvorana „Sokola" u našem ponosnom „Narodnom Domu" prepuna Hrvata i drugih Slavena. Što doli u dvorani, što na galerijama bilo jih je za stalno svojih dobrih 900. Veliki hodnik kod ulaza u samu dvoranu bio natrpan isto do zadnjeg prostorčića, tako da preko stotinu ljudi moralo ostati vani ili otići. U sve bilo na skupštini za sjegurno 1000 ljudi.

Veliki broj prisutnih ugodno je djelovao na sve. U 7¼ predsjednik izbornog odbora trećeg kotara dr. Zuccon otvorio je skupštinu pozdravom prisutnima. Istaknuvši važnost predstojećih izbora po naš narod u Istri u opće a po nas na Puljštini osobito, prešao na osobe kandidata u trećem izbornom kotaru. U obzir dolaze u prvom redu dr. Rizzi i dr. Laginja. (Burni i dugotrajni „živio!" i pljeskanje.) Prvog neće da opiše niti će da govori o njegovim nesposobnostima u javnom djelovanju u Istri, a osobito u općini Puli. Sami Taljani ga ne trpe, mrze ga i bježe od njega. Proti njemu stoji naša dika, naš vrli dr. Laginja. Što znači dr. Laginja za cietu Istru, to znade svaki, došao on u Pulu iz koje mu drago općine u Istru ili iz susjedne Slovenije ili iz posestrime Dalmacije. Našem narodu lahak je izbor izmedju Rizzija i Laginje, za koga mora da svaki pošten Hrvat i Slaven glasuje. (Burno odobravanje i klicanje „Živio Laginja!")

Iza dr. Zuccona uzeo je rieč trgovac i vrli hrvatina Mardešić. Rekao je da mi ne tražimo od nikoga milosti niti pomoći. Nas su trebovali i trebaju i danas i crkva i država, ali bez da nam priznadu što. Drže nas za zaostale u kulturi, akoprem imademo i mi naše velikane, koji su podigli i podižu naš narod, narod koji zbori hrvatskom rieči, koju smo naučili na koljenima majke, kad nas je dojila hrvatskim mliekom. Svi moramo ustati za čast i slavu tog naroda i glasovati za dr. Laginju, (Burno odobravanje i pljeskanje.)

Iz galerije prijavio se za rieč starosta „Sokola" L. Križ, koji je u naprednjačkom duhu udarao na naše vieczne tlačitelje, koji, kad nas trebaju, onda nas dragaju, a kad smo njim učinili uslugu, onda nam daju nogom. . . Ali više toga nesmije da bude. Hećemo da budemo svoji u svojemu. Nećemo više natapljati krvlju i znojem ovu našu zemlju za tudju korist a na našu štetu i sramotu. Boje se protivnici dr. Laginje! Pravo imadu i znadu zašto se ga boje. Lopov psuje i grdi uviek poštenjaka, tako i kamora talijanska grdi i psuje dr. Laginju i Hrvate. Zaludu! Poštenje i pravica moraju pobediti. Tko je pošten, mora glasovati za dr. Laginju. (Dugotrajno pljeskanje i burni „živio Laginja!")

Kao četvrti govorio je osobito liepo i živo Ante Belanić. Prorešetao je Rizzija, Martina (talj. socijalistu) i Zanettija (talj. klerikalca) i ožigosao svakog po zasluzi. Iza toga prešao na osobu hrv. kandidata dr. Laginju, kojeg opisati ćuti se preslabim. Za njega zna već i svako djete. I sami Talijani štuju ga i priznavaju njegove vrline. Nema čovjeka koji bi bio prikladniji i sgodniji da nas zastupa. Tko neće glasovati za dr. Laginju? Svi, svi smo za njega! Živio!? (Dugotrajno pljeskanje i burni „živio!")

Iza toga i pošto se više nitko ne javlja za rieč, predsjednik dr. Zuccon zahvaljuje prisutnima što su se u tako ogromnom broju odazvali pozivu hrvatske pučke stranke i što su tako mirno i dostojanstveno slušali govornike. Znak je to naše pobjede, pobjede hrvatskog naroda usredotočene u imenu dr. Matka Laginje.

(Gromoviti „živio dr. Laginja!")

Stanićeva leva. Kako uvjek tako su i ove godine deligati iz sela prisustvovali novačenju u Puli. Obćinsko glavarstvo je zastupao šior dr. Stanić, koji je, kad je novačenje bilo svršeno, pozvao sve deligate u gornju sobu na Merkatu i tamo ti ih je oslovio po prilici ovako: „Dunkve, savè fioi, sada će biti brzo druga leva, birati će se deputat za Beč. Cieli grad i sva marina su se složili za našega Rizza, ki je prvi čovik od provincije. Vi deligati, mašimo Vi prmanturski, pomerski, medulinski, ližnjanski, valturski, kavranski, muntićski, loborički, štinjanski, Vi se morate pokazati da ste dobri sluge našega partida. Svi morate glasovati za Rizza i svi delati, da ljudi iz Vaših sela za nj glasuju.

Ja znam, da biste Vi bili radje meni dali glas, ali valja se podložiti Talijanim, jer ako ne: slabo za me i za Vas.

Dunkve, fiori, feve onor".

Kad su to čuli deligati, su se gledali jedan drugoga potajno, jer su se jedan drugoga sramili; ali Blaž Grbin iz Ližnjana, koji ima najveć kuraja reče: „Va ben, šior gospodine — nu meni se čini da po zakonu je kažnjivo i to, što ste Vi sada s nama učinili i to, ako bismo mi druge zavadjali".

Poglavar Stanić se nije dao već u razgovor nego je završio:

„Ki će biti deligato valja da dola kako ćemo mi, valja da bude izdajica svoga naroda; e basta!"

Deligati su otišli popareni u krčmu, da im prodje tuga, a vodio ih je mladi Čičari iz Šišana.

Medjutim stenjale su od boli kosti pokojnih Grge Miškovića, Josipa Grakalića, Ivana Mandušića, čuvši za sramotu svojih sinova, a ovi i njihovi drugovi Cokuni, Špigić, Stermotić, Pauro, Grbin, Vitasović, Božac zakleli se kad su došli doma, da neće izdati svoga naroda.

Hrvatska čitaonica u Banjolama. U nedjelju dne 7. tek. obdržavala se redovita godišnja glavna skupština „Hrvatske Čitaonice u Banjolama". Povoljni napredak društva opazio se. Pošto poleg društvenih pravila upravni odbor polaže čast, skupština izabire novi odbor i to:

Košara Luka predsjednik, Jurlina Jakov podpredsjednik, Ivesa Mate tajnik, Crno-

bori Ante blagajnik; Košara Juraj, Iveša Grga, Crnobori Nikola i Širolja Mate zamjenici. Društvo broji skoro petdeset članova, te se lijep napredak opaža, da jednom možemo postaviti liepu četu na branik domovine. Na novo izabrani jesu: tajnik, prvi revizor i posljednja tri zamjenika; ostali su svi ponovno izabrani prvašnji članovi odbora.

Lošinjski kotar.

S južnog diela otoka Cresa. — Kako c. k. oblasti idu hrvatskom narodu na ruku! Kako je creska občina ogromna i razštrkana, to je za područje ove občine odredjeno više birališta za izbor narodnog zastupnika za carevinsko vieće. Za ovakve občine to je predvidjeno i u najnovijoj izbornoj reformi, naravski s razlega, da se tako izbornicima olakkoti vršenje izbornog prava glasa.

Kud naravskije, nego da će svatko očekivati, da u pojedinim izbornim sekcijama, kao biralište bude izabrano jedno središnje mjesto, gdje će izbornicima biti najlakši, sa najmanjim troškom, trudom i gubitkom vremena skopčan pristup. Nu ovo, što su imali pred očima stvoritelji izbornog zakona, i što predmjeva svaki razuman čovjek, na to najmanje paze c. k. oblasti i poglavarstva. — Evo primjera:

C. k. kot. poglavarstvo u Lošinju odredilo je, da za južne dielove otoka Cresa (Martinšćica, Štivan, Ustrine, Belej, Vrana i Orlec) bude biralište Belej; baš najskrajna točka na jugu ovog izbornog odsjeka. U misli, da je c. k. kot. poglavarstvo učinilo samo nehotičnu pogrešku, obratiše se izbornici župe Martinšćica dobro obrazloženom predstavkom na isto poglavarstvo, moleć, da mjesto birališta ne bude Belej, nego središte ovog izbornog odsjeka: Štivan, kako je to već i bilo kod izbora zastupnika za V. kuriju. — Od svih gorespomenutih župa, i brojem duša i brojem izbornika najjača je župa Martinšćica, kud naravnije, nego da kod izbora birališta za ove župe mora se uzeti i nju u prvom redu u obzir. Do Štivana je iz Martinšćice jedan sat, dočim je do Beleja dvostruko; onaj toli dugi put, po onako slabim cestama biti će mnogim uzrokom, naročito starijim i slabijim, da na izbor neće moći pristupiti.

No čini se, da koliko gospoda u gradu Cresu, toliko i c. k. gospoda u Lošinju, baš za tim i idu. Znaju oni, da Martinšćica daje, absolutno i relativno, najveći broj izbornika, pa su iz prevelike revnosti, da se hrvatska svjest na ovom otoku sada kod izbora zastupnika odviše ne iztakne, i imali najviše na umu, kako da Martinšćanom otegote, mnogim i onemoguće, pristup na biralište. Gospoda dakle na c. k. kot. poglavarstvu u Lošinju, u ljubavi za Hrvate ne zaostaju za onima, koji za sada još vedre i oblače u creskoj občini.

Da se za biralište ovog izbornog odsjeka odredilo Štivan, a ne Belej, ne bi to požalilo bilo, ni štetovalo nijedno od gore spomenutih mjesta, osim naravski Belej, ali bi zato dobio Štivan, koji i onako brojem izbornika nije manji od Beleja: svim bo gore spomenutim župama, osim Martinšćice, ista je gotovo daljina puta do Štivana kao i do Beleja, dakle nijedno mjesto ništa ne gubi, dočim izbornici župe Martinšćica prikratili bi si dobru polovicu puta idući samo do Štivana. Niti izbornici na Beleju ne bi puno izgubili, jer njima do Štivana nije nego 1 sat.

Sve je ovo predočeno c. k. kot. poglavarstvu u Lošinju, pa kada bi njemu bilo do toga, kao što bi moralo biti, da kod odredjenja birališta ide samo za tim, kako da izbornicima olakkoti pristup k izboru, umanji trud, put, vrieme i trošak; moralo bi bilo molbu i želju najvećeg diela izbornika uslišati, i odrediti za ove krajeve biralište na Štivanu.

Ali da! Martinšćani dobiše tako kukavan odgovor na svoju predstavku, da neznaš bi li se smijao ili srdio.

C. k. kot. poglavarstvo nije uvažilo gornju molbu, jer da *„Belej leži na glavnoj česti“* i na glavnoj *poštanskoj liniji je središte* državne redarstvene postaje, *te je najlakše se postignuti na najboljoj česti* od najdaljnjega mjesta izbornog okružja južnog diela občine Cres t. j. *Orlec*“. Ovo je, vlastitim riečima, argumentacija c. k. kot. poglavarstva u Lošinju, koja, moramo reći, ne vriedi ni šupljeg boba.

Pozivlje se c. k. kot. poglavarstvo na glavnu cestu i glavnu poštansku liniju. A čemu? Zašto? Komu ta cesta služi? Služiti će kod izbora nekolicini Orlečana (za ove je tobože i najviše zabrinuto c. k. kot. poglavarstvo) i Vranjana, kojim bi u ostalom služila najvećim dielom, i da je na Štivanu biralište, a ono puta od Hrasti do Štivana nije gore od onog od Hrasti do Beleja; — dočim svim ostalim izbornicima ta *„glavna“* i *„najbolša cesta“* neće služiti upravo ništa, jer moraju naskakati se pošteno do Beleja ako će ju vidjeti: a što će izbornici imati od toga ako vide (samo vide) tu *„najbolšu cestu“*, po kojoj i onako nemaju sreće (!) niti doći, niti otići sa birališta? U ostalom do sada izmedju te glavne i *„najbolše ceste“* i naših puteljaka nije baš velika razlika.

Isto vriedi i za *„glavnu poštansku liniu“*. Od Cresa do Štivana je ista daljina puta kao od Cresa do Beleja, pa tako ako se uzme u obzir i Osor i Belej, odnosno Štivan i Osor.

Belej je napokon, kaže c. k. kot. poglavarstvo u Lošinju, sjedište državne redarstvene postaje! Mudre li motivacije! Kao da bi gospodi žandarom tako mučno bilo prošetat se do Štivana! Čudna logika: ovolik obzir spram dvojice žandara, kojih je i onako svakdanja služba obilaženje svojeg okružja, a ovolik nehaj, pače prezir spram nekoliko stotina izbornika! — U ostalom, kad su creskom pučanstvu od tolike potrebe bili žandari?

To bi bilo jedno. Još nešto!

Zakon o izbornoj reformi kaže, da se u velikim občinama, gdje je politička oblast odredila više izbornih sekcija, (kao u creskoj občini), osim u občinskim prostorijama, posebna listina izloži u dotičnoj sekciji, ili ako više sekcija bira skupa u jednoj od njih (u glavara). Za ovaj dio otoka Cresa, kao posebnog odsjeka birališta, reklamiralo se je to pravo kod obć. poglavarstva u Cresu, nu ovo (t. j. občinsko poglavarstvo) *posivom na c. k. kot. poglavarstvo u Lošinju*, izjavilo je, da su listine izložene samo u Cresu. Neka dakle puk ovog otoka, koji nema sreće stati u gradu Cresu, mući se po onim kozjim putevima do Cresa 5—6 sati, neka troši i dangubi, što zato?! Ipak je istina, da c. k. kot. poglavarstvo idu na ruku hrvatskom puku!!!

A čitati, Gospodi Bože, listine sastavljene po creskoj občini i *revidirane po c. k. kot. poglavarstvu u Lošinju!* To je u pravom smislu nakaza, škandal, što su talijanska gospoda učinila od liepih hrvatskih imena. Nijedno hrvatsko ime nije ostalo nepovredjeno, Znamo, gdje se je creskom obć. poglavarstvu poslno popis izbornika sastavljen u župnom uredu polag matica, gdje su ova imena pisana čistim hrvatskim pravopisom; ipak gospoda Talijani ua creskoj občini nisu štedili ni vremena, ni truda — a možda ni troška na občinski račun — dok nisu ta imena prekrojili na svoju: nakazu od njih učinili. I to je dakako sve odobrilo c. k. kot. poglavarstvo, ne pitajuć što će na to Hrvati i je li to pravo?

Listine koje bi morale po zakonu biti tiskane, pisane su. Pogrešaka sijaset, a ne znaš, je li pogreška samo u prepisu (jer koji su se javili i predplatili u svoje vrieme na listine, dobili su samo nekakve „copie“), ili je ista i u originalu.

Kako je vidjeti, gospoda creska, lošinjska, uzradila su do sada sve moguće, kako da što više zapreče manifestiranje hrvatske svjesti u ovim krajevima kod dojdućih izbora za Beč, — nu ufamo se, da im neće uspjeti, već da će se naš puk taj dan naći složan kao jedan na biralištu, da glasuje za hrvatskog predloženika Vjekoslava Spinčića.

Iz Cresa piše naš prijatelj: Naši protivnici izvjestili su dne 11. t. m. proglas njihovoga ukupnoga odbora i proglasili i preporučili izbornikom kandidata dra. Ettore Costantini. Stabo će ovdje ljudi slušati tu preporuku. Doći će stalno proglas i od naše stranke, pa će naši izbornici držati se njega.

U ostalom, veli naš prijatelj dalje, i mi ovdje radismo što mogosmo u svrhu da izbori čim bolje prodju. Koliko se moramo boriti proti našim protivnikom na občini i kod c. k. kot. poglavarstva, te proti njihovim pogreškam i manjkavostim, vidi se s toga da je morao c. k. namjestnik posegnuti i posredovati, eda smo dobili listine, a kakve su bile, vidi se s toga, da smo podnesli već prvi dan 25 reklama, a kasnije i više.

Ljude poučujemo i oduševljujemo u nedeljah i blagdanih. Ime kandidata Vjekoslava Spinčića je za naše obitelji liepo obećanje združeno s velikimi nadami. S tim imenom ćemo pobjediti.

Krčki kotar:

Skupština na otoku Krku. Pouzdanici naše hrvatske stranke na otoku Krku odlučili su dne 9. i 10. t. m. da se obdržavaju ove javne skupštine ili sastanci:

Dne 21. travnja:

1. U Dobrinju, sazivač Vjek. Spinčić,
2. U Korniću, sazivač dr. A. Antončić.
3. U Poljicah, sazivač Niko Turato.

Dne 25. travnja:

U Staroj Baški, sazivač A. Andrijčić.

Dne 28. travnja:

1. U Dubašnici, sazivač V. Spinčić.
2. U Puntu, sazivač Ant. Andrijčić.
3. U Sv. Vidu, sazivač dr. A. Antončić.

Dne 5. svibnja:

U Vrbniku sazivač Antun Andrijčić. Svi ti sastanci, osim onoga u St. Baški, obdržavat će se poslie podne, poslie popoldašnje službe Božje. Na njih će sazivači odnosno i drugi obrazlagati izborni zakon.

Voloski kotar:

† Mate Kundić. Bolnim srcem javljamo našim čitateljem pretužnu viest, da je dne 13. t. m. preminuo nakon kratkotrajne ali težke bolesti jedan od najodličnijih rodoljuba naših, trgovac i posjednik g. Mate Kundić-Rafetov iz sela Frančići u kastavskoj občini. Nemila smrt zadjela je u crninu mnogobrojnu njegovu obitelj, a viest o preranoj smrti našeg predobrog Mata raztužiti će mnogobrojne njegove prijatelje i štovatelje i daleko preko granice naše mile Istre.

Za danas kličemo milomu nam pokojniku, uzornomu prijatelju i rodoljubu: lahka ti bila predragi Mate domaća gruda a Tvojoj duboko ucvijenoj svojti podielio Svevišnji toliko srčanosti, da uzmognu strpljivo izpiti gorku ovu čašu.

Razne primorske viesti.

Prijamni izpiti na učiteljištih. Novine javaše, da je ministarstvo bogoštovlja i nastave odredilo, da se do dalnje naredbe više takodjer na mužkih i ženskih učiteljištih prijamni izpiti osim početkom školske godine, takodjer koncem školske godine, kao što biva već odavna na srednjih školah. Tom naredbom, koja ima stupiti u kriepost već ove godine, imade se zadovoljiti davnoj želji širokih krugova stanovništva.

Nove seoske pošte. Doznajemo iz najpouzdanijeg izvora da je c. kr. ministarstvo trgovine dozvolilo da se kod poštanskoga ureda u Kozini uvedu seoske pošte za mjesta Vrhpolje, Sv. Toma, Gročana, Pesek, Krvavi potok i Nasirec. Radujemo se i tomu malenomu prometnomu napredku u onih slovenskih stranah naše Istre.

Franina i Jurina.

Jur. Reci Ti Frano malo mane pravo, zač pak neki ter neki draški mladić n kuntenat, da na tance Andre Hop zapoveda: šetnja! muški napred, ženske nazad!

Fr. Ja mislim da ima ta mladić pravo, zač on govori ovako; na tance je mladić jenega i drugega partida, jih je Hrvati i Talijani, zato vaja gjedat, da budu jeni i drugi kuntenti, ter se mora zapovedat tako, da i Talijani razumeju, ki neznaju hrvatski; a to će se moć postić tako, da se zapoveda franceški, ča svaki razume: „A spasso, cavalieri avanzè, doma paše“.

Jur. Poboštrića, imate sva tri pravo, ma ja znam, da kad je Andre zapovedal hrvatski da je sve šlo kako po loju, zač se je i razumelo, ma kad je tu draški Francez počel po frančeski zapovedat, sej sve konfondilo.

Fr. Ti si Jurina teštard, kako da si bil va Kafulovoj škole, poslušaj pa sudi: daj onako ćemo reć bilo Francezi na tance, koliko Hrvati, bi se bilo drugačije konfondilo, ma ne bi bilo svakemu Hrvatu pravo.

Jur. Ne bi bilo Franina slabega ne, zač Hrvati znaju rešpetat i bi oteli rešpetani bit, a to će njin saki dat pravo, ma znaju anke kompatit injorancu, pa se škivat od kumedije tako da nikad ne more prit do baruti.

Fr. Po svetega Martina imaš i ti Jure pravo, a ima i Andre Hop sto pravic da ne zapoveda nego hrvatski, ča svaki razume, a imaju i Dražani pravo ki Andreta poslušaju, kad hrvatski zapoveda, a od franceške zapovedi da se škivaju, zač je va Drage ni potreba, ter je dosta fureštega va Mošćenicah ča nam ne služi na čast.

Našim vinogradarom do znanja.

Upozorujemo ovim one naše vinogradare, koji imadu vina od sušenoga grožđja — crnoga refoška za butilje — neka pošalju uzorak i cienu pod naslovom:

Frane Hedrlin
Istarska vinarna broj 141.
Prag — Žižkov.

Hrvati!
Kupujte žigice
Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru.

Soboslikar
Vladimir Vojska
PULA — Via Sergia, 59.
Preporuča se p. n. općinstvu grada Pule i okolice za soboslikarske i ličilarske radnje.
Izradba moderna, ukusna i trajna.
Cijene umjerene.